

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

تیمورشاه تیموری

رباعیات

(قسمت دوم)

نوروز شد و گل از سفر می آید بلبل به دهان پرشکر می آید
این ابر که دور سر ما خیمه زده بنگر که به اشک چون گهر می آید

در فصل بهار گل به دامن بودن وز عشق کسی واله و حیران بودن
بهتر ز هزار تاج خسرو باشد بر درد دل غریب درمان بودن

این مرغ شک دلداده فغانی دارد آن طوطی آزاده بیانی دارد
آن مور که دانه میبرد در لانه در چشم جهانبین جهانی دارد

رفتیم و غمت به ما میسر باشد هر جا که گلی ست به چشم اخگر باشد
از آمدنم امید بر دل نبود این رفتن من ز مرگ بدتر باشد

از شعر من این صدا برون خواهد بود کاندل دل من عشق فزون خواهد بود
گویند که عاشقیم بر هرچه نکوست تا زنده ام عشق رهنمون خواهد بود

بشتاب که احوال زمان میگذرد هر خوب و بدی ز این و آن میگذرد
تا دیده به هم زنی که نیکو نگری از تارک سر آب روان میگذرد

(المان – سوم سپتمبر ۲۰۱۱)